Dosarul nr. 1-271/2024 Nr. elect. 1-24126564-38-1-07112024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

18 decembrie 2024 mun. Orhei, R. Moldova
Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Viorica Severin
Grefier Rodica Popa
Cu participarea:
Procurorului Alexandru Morgun
Inculpatului Mihail Moraru
Apărătorul inculpatului Boris Bulbuc
În lipsa:
Părții vătămate Evghenii Sîrbu

Examinând în ședință de judecată publică, în procedura articolului 364[1] din Codul de procedură penală al RM, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a inculpatului,

Moraru Mihail Grigore, născut la ***** IDNP ***** originar și domiciliat *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, divorțat, 1 copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Orhei, Alexandru Morgun, a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Moraru Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80[1] din Codul penal, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale. Corpul delict, o pereche de șorți și un maiou ce se păstrează

în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Orhei, de restituit inculpatului la rămânerea definitivă a sentinței.

Apărătorul inculpatului, avocatul Boris Bulbuc a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Moraru Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal și stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 07 noiembrie 2024 până la 18 decembrie 2024.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

A C O N S T A T:

Moraru Mihail, în perioada 02 iunie 2024 – 14 iunie 2024, aflându-se în strada sat. Jora de Mijloc, r-nul Orhei, adică în loc public, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, având o intenție unică, acționând din motive huliganice, încălcând ordinea publică, regulile morale și sociale de conviețuire și exprimând o lipsă de respect față de societate, la 02 iunie 2024, aproximativ la ora 23:30, demonstrativ s-a apropiat de gospodăria lui Sîrbu Evgheni și cunoscând despre faptul că acesta are instalate camere de supraveghere video, poziționându-se în fața acesteia și-a etalat organele genitale, exprimând în același timp cuvinte necenzurate, și ulterior, în continuarea acțiunilor sale, la 14 iunie 2024, aproximativ la ora 04:30, după ce a luat din gospodăria sa o furcă, a deteriorat această cameră de supraveghere video, acțiuni care prin conținutul său se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Moraru Mihail Grigore a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin. (1) din Codul penal pe semnele huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

PROCEDURA

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Moraru Mihai a înaintat personal o cerere scrisă autentică,

contrasemnată de apărătorul acestuia Boris Bulbuc, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

Apărătorul inculpatului, Moraru Mihail, avocatul Boris Bulbuc, care acționează în interesele acestuia a susținut cererea înaintată de inculpat, solicitând admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedură simplificată.

La fel, cererea de examinare în procedură simplificată a fost susținută și de acuzatorul de stat Alexandru Morgun, care a indicat despre dreptul nemijlocit al apărării de a solicita examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului, Moraru Mihail prin care recunoaște faptele comise, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat în prezența apărătorului ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor

art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, dar și de faptul că, instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

ARGUMENTELE INCULPATULUI

Fiind audiat potrivit prevederilor art.105-110, 370 din Codul de procedură penală, asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Moraru Mihail, și-a recunoscut vina integral și a declarat că este de acord cu învinuirea adusă și cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Pe partea vătămată Sîrbu Evghenii până la caz nu îl cunoștea, acesta a venit în sat la ei, și-a construit o casă pe malul Nistrului și nu permitea la nimeni să treacă pe malul Nistrului. Astfel, Sîrbu Evghenii a instalat o cameră video pe gardul familiei Bolboceanu și se uită pe cameră, cine merge pe drum. Mereu avea pretenții să nu treacă nimeni pe acolo, deși e drumul public.

În ziua cu pricina, la data de 02.06.2024, pe la ora 23^{30}, a trecut pe lângă gospodăria domnului Sîrbu și a strigat la camera video cu cuvinte murdare în adresa stăpânului Sîrbu, apoi și-a dat șorții jos și i-a arătat la cameră organul său

genital. Atunci nu a ieșit nimeni să le zică câte ceva, dar prin sat se auzea că el o să se lămurească cu ei unde îi va prinde. După aceasta, împreună cu Bolboceanu Ion a servit alcool și au hotărât să meargă la gospodăria lui Sîrbu Evghenii, a luat furca și a mers la el acasă, a lovit cu furca și a stricat camera.

Să nu fi fost în stare de ebrietate, nu avea să procedeze în așa mod. A stricat camera și a mers acasă.

Nu s-a apropiat de stăpânul gospodăriei ca să repare prejudiciul și nu a considerat necesar să facă acest gest.

Îi pare foarte rău de cele comise și dacă instanța de judecată îl va considera vinovat, solicită să îi fie aplicată o pedeapsă mai blândă în formă de amendă, nu dorește muncă neremunerată în folosul comunității să îi fie stabilită ca pedeapsă. Lucrează neoficial peste hotarele Republicii Moldova și va fi în stare să achite amenda, chiar și după ce i-au fost explicate limitele amenzii.

PROBELE ACUZĂRII

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Moraru Mihail a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Moraru Mihail, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpate și anume:

- declarațiile părții vătămate Sîrbu Evgheni**,** care a declarat că locuiește în mun. Chișinău, str. Tudor Strișca 8/1, ap. 376 împreună cu familia. Activează în calitate de inspector în cadrul Direcției Securitate Finaciară în cadrul SRL „Agro Floris Nord”. Menționează că, deși locuiește și domiciliază în mun. Chișinău, deține în proprietate o casă de locuit în s. Jora de Mijloc, r. Orhei, pe malul râului Nistru. La momentul dat, în casă nu domiciliază nimeni, doar el cu familia lui, se

duce uneori în acea gospodărie, în zilele de weekend pentru a petrece timpul. Apoi, la începutul săptămânii, ei din nou se îndreptau în mun. Chișinău.

În casa din s. Jora de Mijloc, r-nul Orhei, în zilele de săptămână însă nu rămâne nimeni să domicilieze. Însă totuși pentru a supraveghea ce se întâmplă acasă, ei au instalat în gospodărie, mai multe camere de supraveghere. Pentru a se asigura că în gospodăria din sat. Jora de Mijloc, r-nul. Orhei, este tot în regula, el în fiecare dimineață verifică camerele de supraveghe și se asigură că acasă este tot bine.

Astfel, la data de 03 iunie 2024, el se afla peste hotarele Republici Moldova. În acea dimineață, ca de obicei el a verificat camerele de supraveghere unde a stabilit că, la data de 02 iunie 2024, aproximativ la ora 23:28 minute, două persoane de gen masculin, au pătruns pe teritoriul gospodăriei ce-i aparține lui cu drept de proprietate, unul dintre ei, fiind îmbrăcat în șorți de culoarea albastru închis și maiou de culoare albastru închis, iar cea dea doua persoană fiind îmbrăcat în șorți de culoare negru, cu maiou de culoare albastru deschis.

Menționează că, persoanele date le-a văzut pentru prima dată, vizibil aceștia având vârsta de 35-40 de ani. Vizibil aceștia fiind în stare de ebrietate. La vizionare înregistrărilor de pe camere de supraveghere, acele două persoane aveau un comportament neadecvat, violent, utilizând cuvinte necenzurate și încălcând ordinea publică. La fel, din imaginile video, a observat cum aceștia au arătat organele genitale în fața camerelor de supraveghere, fiind conștienți de faptul că, camere sunt instalate, lucrative și înregistrează acțiunile lor. Aceste acțiuni ale celor două persoane de gen masculin, având o durată de aproximativ 2-3 minute. Menționează că cele două persoane de gen masculin, se aflau lângă poarta garajului, care se afla pe malul Nistrului.

Este de menționat faptul că, teritoriul pe care aceștia au pătruns, de fapt este teritoriul care îi aparține lui cu drept de proprietate, însă cu scopul de a evita alunecările de teren, gardul gospodăriei a fost construit cu aproximativ 1,5 metri în interiorul gospodăriei. La fel, poate comunica că, tot la data de 03 iunie 2024, el a revenit de peste hotare. Nu a depus o plângere atunci la organele de drept, din motiv că, a crezut că astfel de situații nu o să se mai repete și o să fie unicul caz. Pe această perioadă de timp, de când a avut loc fapta dată, el a discutat cu diferite persoane din sat, care i-au comunicat că aceste două persoane de gen masculin, care au pătruns la acesta pe teritoriu, se aseamănă cu Bolboceanu Ion și Morari Mihail, ambii născuți în anul 1985 și care locuiesc în apropiere de biserica din sat.

Jora de Mijloc, r-nul Orhei. Mai cunoaște că aceștia au în folosință autoturismele de marca „Ford Fusion” cu numărul de înmatriculare DCC236 și „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare OGK058. La fel, diverși localnici, au specificat că aceste două persoane sunt problematice, încontinuu fiind implicate în acțiuni de perturbare a ordinii publice și huliganism, dar și suspecții de diverse cazuri de furt. Apoi, deja la data de 14 iunie 2024, el se afla în mun.Chișinău. Subsecvent, dimineață, el a verificat din nou camere de supraveghere, unde a observat că, cele două persoane de gen masculin, din nou au venit în același loc, unde au fost și pe data de 02 iunie 2024 și au deteriorat camera de supraveghere, care este montată pe garajul gospodăriei. Menționează că, după aceasta camera de supraveghere necesită a fi înlocuită.

Prin deteriorarea camerei de supraveghere i-a fost creat un prejudiciul considerabil, în sumă de 5261 lei. Astfel, văzând că acțiunile date se repetă din nou, el a decis la data de 15 iunie 2024, să depună o plângere, pe acțiunile ilegale ale celor două persoane de gen masculin, din considerentul că, deși la momentul producerii faptelor date nu era nimeni în domiciliul lui, din sat. Jora de Mijloc, r-nul Orhei, copii lui minori, puteau fi martori la acestea acțiuni, când pleca în acolo în zilele de weekend. Menționează că, prin săvârșirea faptei date, acestuia i-a fost creat un prejudiciul moral și material. (f.d. nr. 30-31)

- Plîngerea lui Sîrbu Evgheni din 15.06.2024, prin care a solicitat tragerea la răspundere conform legislației în vigoare a persoanelor care în perioada 02-14 iunie 2024, ce au încălcat ordinea publică și au deteriorat camera de supraveghere amplasată în gospodăria sa (f d. 4).

- Procesul-verbal de ridicare din 15.06.2024, prin care de la Sîrbu Evgheni au fost ridicate înregistrările video din 02.06.2024 și 14.06.2024, de la camerele de supraveghere video amplasate la domiciliul acestuia, amplasat în *****, stocate pe un suport informațional de tip DVD-R. (f.d.12)

- Procesul-verbal de percheziție din 26.07.2024, prin care în rezultatul percheziției din domiciliul lui Moraru Mihail, amplasat în sat. Jora de Mijloc, r-nul Orhei, au fost ridicate o pereche de șorți de culoare albastru închis și un maiou de culoare albastru deschis. (f.d. 84-85)

- Procesul-verbal de examinare a obiectelor din 26.07.2024, prin care au fost examinate obiectele vestimentare ridicate în cadrul percheziției. (f.d. nr. 86-87)

- Corpurile delicte: pereche de șorți de culoare albastru închis și un maiou de culoare albastru deschis, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Orhei. (f.d. 89)

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în sarcina inculpatului.

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 24 octombrie 2024 (f.d.116), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Moraru Mihail a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova.

În conformitate cu *art. 8 din Codul de procedură penală*, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile *art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală*, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanților procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii aparține părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceputǎ că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (***Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97***). Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (*Telfner împotriva Austriei, pct. 15*).

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. *Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru* organul de urmărire penală sau *instanța de judecată*. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la *a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate*. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziției art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost

confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

La fel, prin prisma *art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În vederea atribuirii calificării juridice acțiunilor inculpatului, instanța de judecată notează că, alin. (1) art. 287 din Codul penal stabilește răspunderea penală pentru huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Instanța de judecată, reține faptul că, infracțiunea prevăzute de art. 287 din Codul penal, ce i se incriminează inculpatului, este plasată de către legiuitor în Capitolul XIII „Infracțiuni contra securității publice, și a ordinii publice”, din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Potrivit art. 113 din Codul penal, „Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători”.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 287 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică. Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.287 alin. (1) din Codul penal, se realizează prin următoarele acțiuni, și anume:

a) acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe;

b) acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;

c) încălcarea ordinii publice, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Prin acțiuni care încalcă *ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor, săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc.

Huliganismul însoțit de *aplicarea violenței* asupra persoanelor constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Sub *obrăznicie deosebită* se înțeleg acțiunile de încălcare a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor etc.

La fel, acțiunile de huliganism sânt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea ordinii publice. Huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, însă nu neapărat într-un loc public. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot înfăptui și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

Potrivit art.131 din Codul penal, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă:

a*) într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârşirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului;*

b) în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvîrșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane;

c) într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane;

d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate cu caracter familial, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante;

e) prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

În temeiul art.134[7] din Codul penal, prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile clădirii, ale terenului, ale străzii ori ale unui alt loc, care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional și care includ orice loc comercial, cultural, educațional, de divertisment, de recreație sau oricare alt loc similar, accesibil sau deschis publicului.

Desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. În frecvente cazuri, pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat, deoarece un astfel de pretext este în totală necorespundere cu fapta comisă și cu urmările produse de aceasta.

Instanța de judecată, la examinarea prezentei cauze penale, ce are ca obiect infracțiunea de huliganism, urmează a ține cont de faptul că comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane *sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane*.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, adică indubitabil inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, de consecințele acestora și de survenirea acestora.

Subiectul infracțiunii de huliganism este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a împlinit vârsta răspunderii penale de 16 ani.

Astfel, inculpatul Moraru Mihail, la momentul comiterii faptei, avea vârsta de 38 de ani, fiind subiect al infracțiunii incriminate.

Drept concluzie la cele menționate, instanța de judecată constată că la caz s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului *Moraru Mihail de comiterea infracţiunii de huliganism, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită,* infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Din aceste considerente, instanța va pronunța o soluție de condamnare în privința inculpatului Moraru Mihail.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului

La aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată se călăuzește de prevederile articolelor 7, 61, 75, 76, 77 din Codul penal și art. 80^1 din Codul penal, și ține cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicată asupra vinovatului.

Potrivit art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile

legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Referitor la gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, instanța de judecată reține că, infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (1) din Codul penal, incriminată inculpatului, și anume: huliganismul *constituie o infracţiune răspândită şi periculoasă, care atentează la ordinea publică, liniştea cetăţenilor şi care, deseori, conduce la săvârşirea altor infracţiuni mult mai grave***.**

Conform prevederilor *art. 16 alin. (3) din Codul penal*, infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (1) din Codul penal este una mai puțin gravă și prevede o pedeapsă sub formă amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Totodată, în corespundere cu art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, inculpatul, Moraru Mihail beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80[1] din Cod penal.

Respectiv, noile limite ale pedepsei, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Moraru Mihail pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute

la art.287 alin. (1) din Codul penal, prin prisma prevederilor art.80[1] alin. (1) din Codul penal, urmează a fi stabilite după cum urmează: amendă în mărime de la 412,5 la 787,5 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 ore sau cu închisoare de până la 2 ani 3 luni.

Potrivit art. 63 alin. (3) din Codul penal, (3) Mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele la ***500 la 3000 unități convenționale***, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material – până la 20000 unități convenționale, luîndu-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii. Mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite și de situația materială a celui vinovat și a familiei sale. Luând în considerare circumstanțele cauzei, instanța de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.

La caz, instanța reține că, inculpatul, Moraru Mihail prin declarațiile date în ședința de judecată a menționat că, este de acord cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, categorie de pedeapsă pentru care a pledat și apărătorul acestuia.

La stabilirea pedepsei inculpatului Moraru Mihail, instanța de judecată a ținut cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, cât și de datele referitoare la persoana acestuia, prin urmare chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, *în speță,* se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța stabilește acestuia pedeapsa

Privind persoana celui vinovat, instanța atestă că inculpatul Moraru Mihail, la locul de trai se caracterizează satisfăcător (f.d. 66), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 68, 70), anterior nu a fost judecat. (f.d. 71).

În conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, nu au fost reținute circumstanțe atenuante.

Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Corelativ, art. 77 din Codul penal al RM, stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv.

În acest sens, se reține că, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

În speță, procurorul nu a indicat în rechizitoriu prezența circumstanțelor agravante.

Din considerentele expuse, circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Moraru Mihail, conform art. 77 din Cod penal, nu au fost identificate.

În contextul celor reliefate, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Astfel, instanța concluzionează că, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Respectiv, instanța de judecată conchide că, în speță restabilirea echității sociale, perturbate prin infracțiune, precum și reeducarea inculpatului, *Moraru Mihail* va putea fi efectuată prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, în limitele stabilite pentru art. 287 alin. (1) din Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal, și în acord cu prevederile Părții generale a Codului penal, ce stabilește că mărime minimă a amenzii stabilite persoanelor fizice este de 500 unități convenționale.

În asemenea condiții, reieșind din circumstanțele cazului, anume, că infracțiunea comisă de Moraru Mihail, face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale, personalitatea inculpatului care anterior nu au fost condamnat, la locul de trai este caracterizat satisfăcător, nu s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, activează peste hotarele RM

și este dispus să achite amenda ce va fi stabilită, instanța de judecată consideră rațional de aplicat inculpatului, *Moraru Mihail, o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei.*

În opinia celor menționate supra, se reține că, pedeapsa aplicată inculpatului Moraru Mihail, urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de Legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, iar persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Se explică condamnatului că potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Corpuri delicte

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Soluționând soarta corpurilor delicte în condițiile art. 162 din Codul de procedură penală, se atestă că în prezenta cauză penală prin *ordonanța din 26 iulie 2024* au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte: o pereche de șorți de culoare albastru închis, pentru bărbați și un maiou de culoare albastru deschis (f.d.88), care prin ordonanța de predare la păstrare a corpurilor delicte din 10 septembrie 2024 (f.d. 89) și chitanța nr. 35 din aceeași dată (f.d. 90) se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Orhei.

Potrivit alin. (3) art. 162 din Codul de procedură penală, lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în

care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora;

În ședința de judecată, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Orhei, Alexandru Morgun, a solicitat ca corpurile delicte ridicate în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Moraru Mihail, după rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi restituite proprietarului.

Astfel, luând în considerare că în calitate de corpuri delicte, au fost recunoscute piese de îmbrăcăminte ce aparțin lui Moraru Mihail, acestea nu reprezintă o valoare și instanța nu consideră necesară nimicirea lor. Din considerentele expuse, instanța va admite solicitarea acuzatorului de stat, iar corpurile delicte; o pereche de șorți de culoare albastru închis, pentru bărbați și un maiou de culoare albastru deschis vor fi restituite inculpatului Moraru Mihail, la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Totodată, conform articolului 157 din Codul de procedură penală, (1) Constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. (2) Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar. (3) Documentele se prezintă de către persoanele fizice și juridice la demersul organului de urmărire penală făcut din oficiu sau la cererea altor participanți la proces ori la demersul instanței făcut la cererea părților, precum și de către părți în cadrul urmăririi penale sau în procesul judecării cauzei. (4) În cazurile în care documentele conțin cel puțin unul din elementele menționate în art.158, acestea se recunosc drept corpuri delicte.

Astfel, instanța atestă că prin ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 24 iunie 2024 (f.d.20) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă: două fișiere video cu denumirea „0-02-05-de5befde929d2068cab22fd0b53845fe307132650b2b246f4bf 85b3838ac9b4f_d9e2941b2d_da8806” și „20240614222010273_071a4813 bfba4057bc6170da03246636_AE5164472”, ce sunt stocate pe un suport informațional DVD-R și conțin două înregistrări video, efectuate în adiacentul gospodăriei lui Sîrbu Evghenii.

Prin ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 24 iunie 2024 (f. d. 20) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă un suport informațional DVD-R (f. d. 13), ridicat prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 15 iunie 2024 (f. d. nr. 11, 12), pe care se conține două fișiere video din data de 02 iunie 2024 și 14 iunie 2024.

Prin urmare, având în vedere normele legale citate mai sus și ordonanțele de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală, *instanța constată că acestea urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.*

Măsura preventivă

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct.4), 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul până la darea sentinței se afla în stare de arest, precum și dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul urmăririi penale, în privința inculpatului Moraru Mihail nu a fost aplicată măsura preventivă. La caz, instanța de judecată, nu consideră necesar de a aplica vreo măsură preventivă în privința inculpatului Moraru Mihail.

Cheltuieli judiciare

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În cadrul examinării cauzei, acuzatorul de stat, procurorul Alexandru Morgun, nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

Acțiune civilă

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.11) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

La caz, de către partea vătămată Sîrbu Evghenii, în cadrul urmăririi penale, i-a fost explicat dreptul de a depune acțiune civilă și de a solicita repararea prejudiciului cauzat (f. d. nr. 28), fiind citat în ședința de judecată în modul prevăzut de lege, acesta nu s-a prezentat, nu a informat instanța despre motivele ne prezenței sale, iar instanța a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în procedura prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, solicitată de inculpat.

Potrivit *art. 222 alin. (5) din Codul de procedură penală*, persoana care nu a intentat acțiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile, respectiv, partea vătămată, Sîrbu Evghenii își poate realiza ulterior acest drept în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, art. 384-385, art. 389, art. 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat *Moraru Mihail* de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

În conformitate cu prevederile art.64 alin. (3^1) din Codul penal, se explică lui *Moraru Mihail* că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (5) din Codul penal, se explică lui *Moraru Mihail,* că în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Corpurile delicte recunoscute prin ordonanța din 26 iulie 2024: 1 (una) pereche de șorți de culoare albastru închis, pentru bărbați și 1(unu) maiou de culoare albastru deschis, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Orhei, *urmează a fi restituite lui Moraru Mihail la devenirea definitivă a prezentei sentințe*.

Mijloacele materiale de probă, recunoscute prin ordonanța din 24 iunie 2024, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Acțiunea civilă nu a fost înaintată.

Măsură preventivă în privința inculpatului nu a fost aplicată.

Sentința motivată pronunțată public la 18 decembrie 2024.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecătorul (semnătura) Viorica Severin
Copia corespunde originalului Viorica Severin